

Година подвигу

Хто з нас міг сам здійснити подвиг?
Питання риторичне, й в нім
З нас кожен наголос свій зробить
В думках і почуттях, і в тім

В залежності: хто йде, й до чого,
І сенс, і суть, й мету в житті,
Які й для чого є, й у кого,
Від того й всі наші путі

Свій подвиг весь в житті буденнім,
І зовні він нічим таким
Не виглядає чимсь, в окремім,
Буває ззовні лиш нічим

Собі наснагу, й перший поштовх
Кожен Герой і подвиг свій
Здійснити міг лиш серця коштом,
В думках, і з почуттями в ній.

Щоб бути до подвигу готовим
В трудах, у вчинках всіх й в ділах.
До мислення свого суворим
Ми маєм бути, й з ним, в трудах

Щоб щось робити і служити
Для всіх в Загальнім Благі, й все
Він вже не зможе сам прожити,
В своїм житті й подвиг несе

І є в нас путь, є й ті дороги,
Що нас з тим всім і поведуть,
Як зможем взять все з Агні Йоги,

Природа подвигу й причина,
Бо все - в думках в нас, й почуттях
Складається, зростає й гине,
І подвиг в комусь, в комусь страх лиш й жах.

В життях земних всіх і в надземних,
В годині подвигу є й суть,
Якщо в нім хтось рятує землю.
Або й ті, хто і день, і ніч несуть

На погляд тих, хто сліпі серцем,
Бо подвигу в всім місце є,
Для нього лише в серці дверці,
В думках і в почуттях дає

В тій світлій лиш, й високій думці,
В високім мисленні у всім
Герой і подвиг – одnodумці,
І сенс, і суть, й мета у тім,

Хто сам дійде, щоб думки світлі
Були всі в ньому і завжди,
То подвиг і Герой в тім житлі
Буде назавжди, й без нужди,

Такий Герой. Про те у Вченні,
Від Шамбали у Вченні всім
Є знань достатньо, в одкровенні
Від Бога є все, що є в нім.

І сенс, й мету, і всю в тім суть.

Микола Іващенко, Київ, 01. 03. 2019 р.